

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2552/05
16.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Borivoja Bunjevačkog i Zoje Popović, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilaca: AA, BB, VV, GG i DD, koje zastupa punomoćnik AB, protiv osporenog rešenja tuženog Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije - Raškog okruga sa sedištem u Kraljevu, br. 220-350-00101/2004-04 od 14.2.2005. godine, u predmetu izrade urbanističkog projekta, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.3.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

I Tužba tužioca Mirić Milana iz Trstenika SE ODBIJA.

II Tužba tužilaca BB, VV, GG i DD SE ODBACUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog organa odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca AA izjavljena protiv rešenja Odeljenja za urbanizam i komunalno-stambene poslove Opštinske uprave opštine Trstenik br. 350-86/2004-04 od 01.11.2004. godine, a kojim se odbija njegov zahtev za izradu urbanističkog projekta za parcelaciju kat. parcele br. aa KO ĐĐ (formiranje kat. parcele br. vv površine od 11,44 ari).

Tužioci podnetom tužbom pobijaju zakonitost osporenog rešenja tuženog organa sa svih zakonom propisanih razloga iz čl. 10. st. 1. tač. 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima. U tom smislu navode da je parcelacija kat. parcele br. aa KO ĐĐ, odnosno izdvajanje kat. parcele br. vv KO ĐĐ u površini od 11,44 ari traženo radi izvršenja rešenja o deeksproprijaciji, odnosno uvođenja u posed i upisa u katastar nepokretnosti. Naime, tužioci u tužbi objašnjavaju da je rešenjem o deeksproprijaciji poništeno pravnosnažno rešenje Sekretarijata za poljoprivredu opštine Trstenik od 24.12.1985. godine kojim je u korist opštine Trstenik izvršena eksproprijacija kat. parcele br. 2914, te smatraju da je poništen pravni osnov za "utapanje ranije eksproprisane parcele vv u parcelu aa", sa kog razloga su i podneli zahtev za parcelaciju. Dalje navode da su upravni organi odbijajući njihov zahtev potpuno zanemarili činjenicu da iz situacionog plana proizlazi da se manje od 5% površine utapa u parcelu gg KO ĐĐ, koja je "javna površina" (ulica). Predlažu da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja predložio je da sud tužbu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku u smislu odredbe čl. 38. st. 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe u skladu sa odredbom čl. 39. st. 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Pravilno je postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu, žalbu tužioca AA izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, nalazeći da je to rešenje doneto bez povrede postupka kao i da je zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava. Ovo stoga što iz spisa predmeta proizlazi da je prvostepeni organ, postupajući po njegovom zahtevu za izradu urbanističkog projekta za parcelaciju kat. parcele br. aa, KO ĐĐ, utvrdio da je prema preispitanom planskom aktu kat. parcela br. aa obuhvaćena javnim građevinskim zemljištem, pa kako je javno građevinsko zemljište prostor za izgradnju objekata čija izgradnja i korišćenje je od opšteg interesa, u skladu sa propisima o eksproprijaciji, to je zahtev odbio. Naime, u provedenom upravnom postupku je utvrđeno da površina od 11,44 ari predstavlja nekadašnju parcelu br. vv, u KO ĐĐ, jednim delom obuhvata Ul. ____ (kat. parcelu br. gg), a Odlukom o određivanju dela urbanističkog plana bloka "___" u ĐĐ koji se primenjuje do donošenja novog urbanističkog plana ("Službeni list opštine Trstenik", br. 5/03) kat. parcela br. gg je obuhvaćena javnim građevinskim zemljištem na kome se parcelacija ili preparcelacija može vršiti jedino putem Regulacionog plana, odnosno Plana detaljne regulacije. Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, a kako je odredbom čl. 61. st. 1. Zakona o planiranju i izgradnji ("Službeni glasnik RS", br. 47/03) izričito propisano da se urbanistički projekat izrađuje u skladu sa urbanističkim planom za potrebe parcelacije ili preparcelacije, kao i za potrebe sprovođenja urbanističkog plana, kada je to planom predviđeno, to, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, proizlazi da je u postupku, koji je prethodio donošenju ožalbenog rešenja od 01.11.2004. godine, nesumnjivo utvrđeno da nisu ispunjeni uslovi za izradu urbanističkog projekta za parcelaciju kat. parcele br. aa KO ĐĐ. Stoga je osnovana ocena tuženog organa da je prvostepeno rešenje pravilno i na zakonu zasnovano.

Kod ovakvog stanja stvari Vrhovni sud Srbije je navode tužbe ocenio neosnovanim ier ovim navodima tužilac nije

Kao svakvog stanja stvari, Vrhovni sud Srbije je navode tužbe ocenio neosnovanim jer ovim navodima tužnke nije doveo u sumnju utvrđeno pravno-relevantno činjenično stanje koje bi bilo od uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari. Sud je posebno cenio navod tužbe da je k.p. br. vv rešenjem nadležnog organa vraćena u postupku deeksproprijacije, (jer je rešenje o eksproprijaciji od 24.12.1985. godine, poništeno) i da su upravni organi "zanemarili" da se samo 5% te parcele utapa u parcelu br. gg, pa je našao da ovaj navod nije od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja sa već dovoljno datih činjeničnih i pravnih razloga u obrazloženju osporenog rešenja, koje kao pravilne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata, sa kog razloga je u odnosu na tužbu tužioca AA odlučio kao pod stavom I dispozitiva ove presude.

Sud je tužbu ostalih tužilaca, bliže označenih u uvodu ove presude, odbacio, primenom odredbe čl. 28. st. 1. tač. 3. Zakona o upravnim sporovima, jer je odredbom čl. 12. istog zakona izričito propisano da tužilac u upravnom sporu može biti fizičko lice, pravno lice ili druga stranka ako smatra da joj je upravnim aktom povređeno neko pravo ili na zakonu zasnovani interes. Kako navedeni tužioci kao stranke nisu uopšte učestvovali u upravnom postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu, to ovaj sud nalazi da isti ne mogu osporavati zakonitost upravnog akta tuženog organa jer je očigledno da se s tim aktom ne dira u njihova prava ili njihov na zakonu zasnovan interes, sa kog razloga je odlučeno kao u stavu II dispozitiva ove presude.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su neosnovani navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakona na štetu tužilaca Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 16.3.2006. godine, U. 2552/05

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ